

349.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 1 lipca 1935 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1933 r. o patentach żeglarskich, wydanego co do §§ 1, 2 i 3 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1923 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 18 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 215), oraz na podstawie art. 6 pkt. d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479), zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1933 r. o patentach żeglarskich, wydanem co do §§ 1, 2 i 3 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 3, poz. 9), zmienionem częściowo rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 831), wprowadza się zmiany następujące:

1) ust. 2 § 4 otrzymuje brzmienie:

„Za czynności związane ze stwierdzaniem kwalifikacji, potrzebnych do wykonywania zawodu żeglarskiego, pobiera się takse egzaminacyjną w wysokości 30 zł od ubiegających się o patent żeglarski, uprawniający do kierowania statkami lub łodziami z własnym napędem mechanicznym, albo statkami lub łodziami bez takiego napędu o nośności ponad 100 tonn, a w wysokości 10 zł od ubiegających się o patent żeglarski, uprawniający do kierowania statkami lub łodziami bez własnego napędu mechanicznego o nośności 100 tonn lub mniejszej. Taksa egzaminacyjna przypada członkom komisji w równych częściach i powinna być wpłacona gotówką do Kasy Skarbowej na rachunek Ministerstwa Komunikacji. Wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na uiszczenie taksy egzaminacyjnej ratami, a w przypadkach stwierdzonego ubóstwa ubiegającego się o patent żeglarski, zwolnić go zupełnie od uiszczenia tej taksy.”;

2) w § 5 ust. (1) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„zaświadczeniem o nienotowaniu w rejestrze skazanych Ministerstwa Sprawiedliwości”;

3) w § 5 po ust. (1) dodaje się nowy ustęp, oznaczony w kolejności jako ust. (2), o następującym brzmieniu:

„Osoby, ubiegające się o patent żeglarski, uprawniający do kierowania statkami lub łodziami bez własnego napędu mechanicznego o nośności 100 tonn lub mniejszej, wolne są od obowiązku przedstawienia dowodów, wymienionych w ust. (1) p. 1) lit. c) i d), powinny jednak wykazać się dowodem odbycia co najmniej 2-letniej pracy w zawodzie żeglarskim oraz umiejętnością czytania i pisanja po polsku”.

Dotychczasowe ustępy (2), (3) i (4) § 5 otrzymują kolejną numerację (3), (4) i (5).;

4) w dotychczasowym ust. (2) § 5 wyrazy: „wymienione w poprzednim ustępie” zastępuje się wyrazami: „wymienione w ust. (1)”;

5) w § 6 dodaje się drugie zdanie o brzmieniu następującem:

„Osoby, wymienione w § 5 ust. (2), wolne są od obowiązku dołączania do podania życiorysu, napisanego własnoręcznie”;

6) ust. 2 § 13 otrzymuje następujące brzmienie:

„Osoby, wymienione w § 12 ust. (1) pkt. a) i b), tracą uprawnienie do otrzymania patentu żeglarskiego bez poddania się egzaminowi w celu stwierdzenia kwalifikacji zawodowych, jeżeli nie wniosą podania o patent żeglarski do dnia 31 grudnia 1940 r.”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

350.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 10 lipca 1935 r.

o wysokości i sposobie uiszczania opłat za badanie i stemplowanie wytwornic acetylenowych oraz za badanie urządzeń zabezpieczających.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o nadzorze nad zbiornikami pod ciśnieniem (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 234) oraz w związku z § 20 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 741) zarządzam co następuje:

§ 1. Opłaty za badanie i stemplowanie wytwornic acetylenowych oraz za zbadanie urządzeń zabezpieczających ustala się w następującej wysokości:

I. za badania wstępne:

- | | | |
|--|----|------|
| a) jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej (jednej wielkości) | Zł | 40.— |
| za tę samą konstrukcję wytwornicy, lecz innej wielkości—
od każdej następnej wielkości | „ | 20.— |
| b) jednej konstrukcji urządzenia zabezpieczającego (jednej wielkości) | „ | 10.— |
| za tę samą konstrukcję urządzenia, lecz innej wielkości —
od każdej następnej wielkości | „ | 5.— |
| c) jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej wraz z urządzeniem zabezpieczającym (jednej wielkości) | „ | 50.— |
| za tę samą konstrukcję wytwornicy wraz z urządzeniem zabezpieczającym, lecz innej wielkości —
od każdej następnej wielkości | „ | 25.— |

II. za badania wstępne i badania w ruchu:

- | | | |
|--|----|-------|
| a) jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej, o ładunku karbidu do 2 kg | Zł | 100.— |
|--|----|-------|